Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

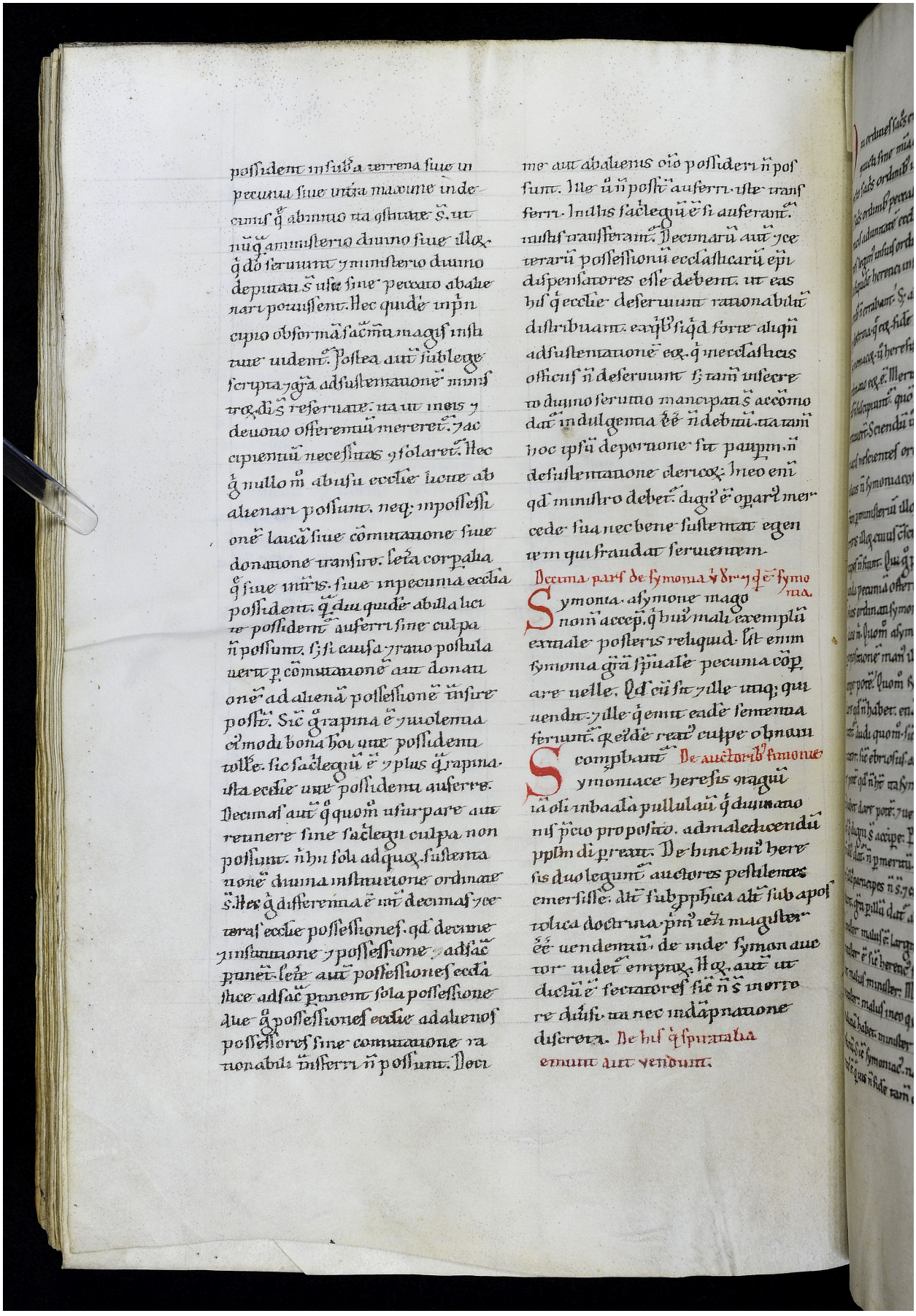

possidem̄ insub̄a terrena siue un
decimā siue uīa mouīe unde
cimas q̄ abbatiae ra q̄stiane s. ut
nūq̄ ammīsterio dnīno siue illoq̄
dō seruiunt̄ y ministerio dnīno
deputau s̄ usq̄ sine peccato abalie
nari potuissent. Hec quidē in p̄n
cipio obsorma sac̄m̄ magis insti
tuere uidem̄. Postea aut̄ sublege
scripta y ḡra adsustentatione mīnis
troq̄ dīs reseruare. ra ut meis y
deuoto offerentiū mererer̄. y ac
cipientiū necessitas y solarer̄. Hec
q̄ nullo m̄ abusu eccle bona ab
alienari possunt. neq; inpossessi
one laicā siue cōmutatione siue
donatione transire. leta corpalia
q̄ siue mīris. siue inpecunia eccla
possidem̄. q̄ dū quidē abilla hoi
re possidem̄ auferri sine culpa
n̄ possunt. s; si causa y ratio postula
uerit p̄ cōmutatione aut donatu
one ad alienā possessione insire
possit. Sic q̄ rapina ē y uolentia
oī modi bona hoīs inre possidentis
uelle. sic sacrilegiū ē y plus q̄ rapina.
ista eccle inre possidentis auferre.
Decimas aut̄ q̄ quoīm usurpare aut
retinere sine sacrilegii culpa non
possunt. n̄ hīs solā adquā sustenta
tione dumtaxat institutione ordinate
s. Hec q̄ differentia ē inī decimas y ce
teras eccle possessiones. qd decime
y institutione y possessione y adsac
ptionē leā aut possessiones eccā
sticae adsac ptionem sola possessione
due q̄ possessiones eccle ad alienos
possessores sine communione ra
tionabili transferri n̄ possunt. Dece

me aut abalienis oīo possideri n̄ pos
sunt. Inde ū n̄ possit auferri. Inde trans
ferri. Indis sacrilegiū ē si auferant̄.
nullis transferant̄. Decimarū aut̄ y ce
terarū possessionū ecclasticarū epi
dispensatores esse debent. ut eas
hīs q̄ eccliae deseruiunt rationabiliter
distribuant. eaq̄b; siqd forte aliqn
adsustentatione eoq̄ q̄ necclasticis
officiis n̄ deseruiunt s; tam insecre
to dnīno seruito mancipati s accōmo
dat indulgentia ē n̄ debitū. ra tam
hoc ipsū deportione sit pauper. n̄
desustentatione clericoq̄ hīs enī
qd ministro debet̄ digni ē opari mer
cede sua nec bene sustentat egen
tem qui fraudat seruientem.

Decima pars de symonia y de eīs q̄ symo
niā.

Symonia. a symone mago
nomen accep. q̄ huīs mali exemplū
exmale posteris reliquit. Est enim
symonia ḡra spīuale pecunia cōpa
rare uelle. Qd cū sit y ille inq; qui
uendit. y ille q̄ emit eade semenia
seruum. q̄ eīde reatū culpe obnam

Scomplant̄ De auctorib⁹ simonie
ymoniace hereseis magū
ra oli inbaala pullulau q̄ dumano
nis p̄cio proposito. admaleducendū
pplm̄ di pream. De hinc huīs here
sis duo legunt̄ auctores pestilentes
emersisse. dē subpphica alē sub apos
tolica doctrina. p̄m̄ erā magister
ēē uendentiū. de inde symoniace
uor̄ uidet̄ empt̄. Hinc aut̄ ut
ductū ē fecerator̄ sic n̄ s̄ morto
re dīuīs. ra nec indāpnatione
dūserera. De hīs q̄ spīualia
emunt aut̄ vendunt.